

ZAKON

O POTVRĐIVANJU EVROPSKE KONVENCIJE O MEĐUNARODNOM VAŽENJU KRIVIČNIH PRESUDA, SA DODACIMA

("Sl. list SRJ - Međunarodni ugovori", br. 13/2002)

ČLAN 1

Potvrđuje se Evropska konvencija o međunarodnom važenju krivičnih presuda, sa dodacima, koja je usvojena 28. maja 1970. godine u Hagu, u originalu na engleskom i francuskom, jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije, sa dodacima, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na srpski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA O MEĐUNARODNOM VAŽENJU KRIVIČNIH PRESUDA

PREAMBULA

Države članice Saveta Evrope, potpisnice ovog dokumenta, Smatrajući da borba protiv kriminala, koji sve više postaje međunarodni problem, zahteva korišćenje modernih i efikasnih metoda u međunarodnim okvirima;

Uverene u potrebu sprovođenja zajedničke politike na planu suzbijanja kriminala u cilju zaštite društva;

Svesne potrebe da se uvaži ljudsko dostojanstvo i unapredi rehabilitacija okrivljenog;

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da ostvari veće jedinstvo među članicama,

Dogovorile su se o sledećem:

DEO I

DEFINICIJE

Član 1

Za potrebe ove konvencije:

- (a) "Evropska krivična presuda" označava svaku konačnu odluku koju donese krivični sud države ugovornice kao rezultat krivičnog postupka;
- (b) "krivično delo" obuhvata, osim dela predviđenih u krivičnom zakonu, i ona koja su predviđena pravnim normama navedenim u Dodatku II na ovu Konvenciju pod uslovom da, tako gde ove odredbe ovlašćuju administrativni organ, odnosno licu se mora dati mogućnost da pokrene postupak pred sudom;
- (c) "osud" označava izricanje sankcije;
- (d) "sankcija" označava bilo koju kaznu ili drugu meru koja se u evropskoj krivičnoj presudi ili u "ordonnance penale" izriče izričito nekom licu za krivično delo;
- (e) "diskvalifikacija" označava svaki gubitak ili uskraćivanje prava ili bilo koju zabranu ili gubitak pravnog svojstva;
- (f) "presuda doneta *in absentia*" označava svaku odluku koja se smatra takvom prema članu 21 stav 2;
- (g) "*ordonnance penale*" označava bilo koju odluku koja je doneta u drugoj državi ugovornici, a koja je navedena u Dodatku III ove Konvencije.

DEO II

IZVRŠAVANJE EVROPSKE KRIVIČNE PRESUDE

Odeljak 1

OPŠTE ODREDBE

(a) Opšti uslovi izvršavanja

Član 2

Ovaj deo primenjuje se na:

- (a) sankcije koje podrazumevaju lišenje slobode;
- (b) novčane kazne i konfiskaciju;
- (c) diskvalifikacije.

Član 3

1. Država ugovornica biće nadležna u slučajevima i pod uslovima koji su predviđeni ovom Konvencijom za izvršenje sankcija koje su izrečene u drugoj državi ugovornici, a koje su izvršive u toj državi.
2. Ova nadležnost se može ostvariti samo na zahtev druge države ugovornice.

Član 4

1. Druga država ugovornica neće izvršiti sankciju, osim ako bi prema njenim zakonima delo za koje je ona izrečena predstavljalo krivično delo da je učinjeno na njenoj teritoriji, i ako bi lice kome je sankcija izrečena bilo krivično odgovorno da je delo učinilo na njenoj teritoriji.
2. Ako se osuda odnosi na dva ili više krivičnih dela, od kojih neka ne ispunjavaju uslove iz stava 1, država izricanja sankcije će odrediti koji se deo sankcije odnosi na krivična dela koja ispunjavaju ove uslove.

Član 5

Država izricanja sankcije može od druge države ugovornice zahtevati da izvrši sankciju samo ako je ispunjen jedan ili više od sledećih uslova:

- (a) ako osuđeno lice ima prebivalište u drugoj državi;
- (b) ako je verovatno da će izvršenje sankcije u drugoj državi poboljšati izgleda za društvenu rehabilitaciju osuđenog lica;
- (c) ako bi se, u slučaju da se radi o sankciji koja podrazumeva lišenje slobode, sankcija mogla izvršiti nakon izvršenja druge sankcije koja podrazumeva lišenje slobode kojoj je osuđeno lice podvrgnuto ili treba da bude podvrgnuto u drugoj državi;
- (d) ako je druga država, koja je država porekla osuđenog lica izrazila spremnost da prihvati odgovornost za izvršenje te sankcije;
- (e) ako smatra da sama ne može da izvrši sankciju, čak ni primenom ekstradicije, kao i da druga država to može.

Član 6

Izvršenje zahtevano u skladu sa prethodnim odredbama se ne može odbiti, ni u celosti niti delimično, osim:

- (a) kada bi izvršavanje bilo suprotno osnovnim principima pravnog sistema zamoljene države;
- (b) kada zamoljena država smatra da je krivično delo za koje je izrečena osuda, političke prirode ili da je čisto vojno delo;

(c) kada zamoljena država smatra da postoje osnovani razlozi da se veruje da je osuda proizašla ili da su na osudu kao otežavajuće okolnosti uticale rasa, religija, nacionalnost ili političko mišljenje;

(d) kada bi izvršavanje bilo suprotno međunarodnim obavezama zamoljene države;

(e) kada je delo već predmet sudskog postupka u zamoljenoj državi ili kada zamoljena država odluči da pokrene sudski postupak u vezi sa delom;

(f) kada nadležni organi zamoljene države odluče da ne pokrenu postupak ili da obustave postupak koji je već započeo u vezi sa istim delom;

(g) kada je delo učinjeno van teritorije države molilje;

(h) kada zamoljena država nije u mogućnosti da izvrši sankciju;

(i) kada se zahtev zasniva na članu 5 (e) i nijedan drugi uslov pomenut u tom članu nije ispunjen;

(j) kada zamoljena država smatra da je država molilja u stanju da izvrši sankciju;

(k) kada zbog godina starosti osuđenog lica u vreme izvršenja krivičnog dela ono ne bi moglo biti gonjeno u zamoljenoj državi;

(l) kada se prema zakonu zamoljene države izrečena sankcija više ne može izvršiti zbog protoka vremena;

(m) kada i u meri u kojoj sankcija podrazumeva diskvalifikaciju.

Član 7

Zahtev za izvršenje neće biti ispunjen ako bi izvršenje bilo u suprotnosti sa principima usvojenim u odredbama Odeljka 1 Dela III ove konvencije.

(b) Dejstvo prenošenja izvršenja

Član 8

Za svrhe člana 6 stav 1 i rezerva pomenutih pod (c) Dodatka I ove konvencije, svaka radnja koja prekida ili odlaže vremensko ograničenje koju zakonito sprovode organi države koja je izrekla osudu, smatraće se da ima isti efekat za potrebe računanja vremenskog ograničenja u zamoljenoj državi u skladu sa zakonom te države.

Član 9

1. Osuđeno lice pritvoreno u državi molilji koje je predato zamoljenoj državi radi izvršenja, neće biti krivično gonjeno, osuđivano niti pritvoreno radi izvršenja odluke o osudi ili pritvoru za bilo koje krivično delo učinjeno pre njegove predaje, osim za ono za

koje je sankcija koju treba izvršiti izrečena, niti će iz bilo kog drugog razloga biti ograničavano u svojim ličnim slobodama, osim u sledećim slučajevima:

(a) kada se država koja ga predaje sa tim saglasi. Zahtev za saglasnost će biti dostavljen, i isti će biti praćen relevantnim dokumentima i zakonito sačinjenim zapisnikom o izjavi okrivljenog u vezi sa odnosnim krivičnim delom. Saglasnost će biti data kada krivično delo zbog kojeg je zatražena može po sebi da bude predmet ekstradicije prema pravu države od koje zahteva izvršenje ili kada bi ekstradicija bila isključena samo zbog visine kazne;

(b) kada osuđeno lice, koje ima mogućnost da napusti teritoriju države kojoj je bilo predato, nije to učinilo u roku od 45 dana od konačnog puštanja na slobodu, ili se vratilo na njenu teritoriju nakon što je prethodno napustilo.

2. Država zamoljena da izvrši odluku o osudi može da preduzme bilo koju meru da premesti lice sa svoje teritorije, ili bilo koju meru neophodnu prema njenom pravu, uključujući postupak u slučaju nepristupanja sudu, da bi sprečila zakonsku posledicu isteka roka.

Član 10

1. Izvršenje će se sprovoditi prema pravu zamoljene države i ta država će biti nadležna za donošenje odgovarajućih odluka, kao što je odluka o uslovnom otpustu.

2. Zemlja molilja će jedina imati pravo da odluči o bilo kom zahtevu za preispitivanje osude.

3. Obe države mogu odlučiti da daju pravo na amnestiju ili pomilovanje.

Član 11

1. Kada država izricanja osude zatraži izvršenje ona sama više ne može započeti sa izvršenjem sankcije koja je predmet tog zahteva. Međutim, država izricanja kazne može započeti izvršavanje sankcije koja podrazumeva i lišenje slobode kada se osuđeno lice već nalazi u pritvoru na teritoriji te države u momentu podnošenja zahteva.

2. Pravo na izvršenje će biti vraćeno državi molilji:

(a) ako ona povuče svoj zahtev pre nego što je zamoljena država obavesti o nameri da postupi po njenom zahtevu;

(b) ako je zamoljena država obavesti da odbija da postupi po zahtevu;

(c) ako zamoljena država izričito ustupi svoje prvo na izvršenje. Takvo ustupanje će biti moguće samo ako se obe odnosne države saglase ili ako izvršenje više nije moguće u zamoljenoj državi. U ovom drugom slučaju, ustupanje zatraženo od strane države molilje biće obavezno.

Član 12

1. Nadležni organ zamoljene države obustaviće izvršenje čim saznaju za pomilovanje, amnestiju ili zahtev za preispitivanje osude ili bilo koju drugu zbog koje sankcija više nije izvršena. Isto će važiti i za izvršenje novčane kazne kada je osuđeno lice platilo nadležnom organu države molilje.

2. Država molilja će bez odlaganja obavestiti zamoljenu državu o svakoj odluci ili procesnoj meri koja je doneta na njenoj teritoriji koja ima za posledicu gubitak prava na izvršenje u skladu sa prethodnim stavom.

(c) Ostale odredbe

Član 13

1. Tranzit preko teritorije države ugovornice pritvorenog lica, koje treba da bude premešteno u treću državu ugovornicu pri sprovođenju ove konvencije, biće odobren na zahtev države u kojoj je lice pritvoreno. Država tranzita može zahtevati da joj se dostave bilo koji odgovarajući dokumenti pre donošenja odluke o zahtevu. Lice koje se premešta ostaće pritvoreno na teritoriji države tranzita, osim ako država iz koje se premešta ne zatraži njegovo oslobađanje.

2. Osim u slučajevima kada se premeštaj traži prema članu 34, svaka država ugovornica može odbiti tranzit:

a) prema nekom od osnova iz člana 6 (b) i (c);

b) na osnovu toga što je to lice njen državljanin.

3. U slučaju prevoza vazdušnim putem primenjuju se sledeće odredbe:

a) u slučaju kada nije planirano sletanje, država iz koje se lice premešta može da obavesti državu preko čije teritorije treba da se obavi prelet da se lice premešta u skladu sa Konvencijom. U slučaju nepredviđenog sletanja takvo obaveštenje ima snagu zahteva za privremeno hapšenje shodno članu 32 stav 2, sa tim što će biti podnet zvanični zahtev za tranzit;

b) u slučaju da je sletanje planirano, podnosi se zvanični zahtev za tranzit.

Član 14

Države ugovornice neće jedna od druge zahtevati naknadu troškova koji su nastali usled primene ove konvencije.

Odeljak 2

ZAHTEVI PODNETI NA OSNOVU KONVENCIJE

Član 15

1. Svi zahtevi navedeni u ovoj konvenciji podnose se u pismenom obliku. Zahteve kao i sva obaveštenja neophodna za primenu ove konvencije ministarstvo pravde države molilje dostavlja ministarstvu pravde zamoljene države ili u slučaju da se države ugovornice tako dogovore, dostavljaju ih organi molilje direktno organima zamoljene države; odgovori se dostavljaju istim putem.

2. U hitnim slučajevima, zahtevi i obaveštenja mogu se slati i preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

3. Svaka država ugovornica može, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, saopštiti svoju nameru da primeni druga pravila u odnosu na obaveštenja navedena u stavu 1 ovog člana.

Član 16

Uz zahtev za izvršenje biće dostavljen original ili overena kopija, odluke čije se izvršenje zahteva i svih ostalih dokumenata. Original ili overena kopija, celokupnog ili dela krivičnog spisa biće dostavljen zamoljenoj državi, ako ona to zatraži. Nadležni organ države molilje će potvrditi izvršnost sankcije.

Član 17

Ukoliko zamoljena država smatra da obaveštenja koje je dostavila država molilja nisu dovoljna da bi joj omogućila da primeni ovu konvenciju, ona će zatražiti neophodne dodatne informacije. Ona može odrediti rok za prijem takvih informacija.

Član 18

1. Organi zamoljene države će bez odlaganja obavestiti organe države molilje o radnjama koje su preduzeli po zahtevu za izvršenje.

2. Organi zamoljene države će, kad je to prikladno, dostaviti organima države molilje dokument kojim se potvrđuje da je sankcija izvršena.

Član 19

1. Shodno stavu 2 ovog člana, neće se zahtevati prevod zahteva ili prateće dokumentacije.

2. Svaka država ugovornica može, u vreme potpisivanja ili deponovanja svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, obaveštenjem upućenim Generalnom sekretaru Saveta Evrope, izjaviti da zadržava pravo da traži da zahtevi i prateća dokumenta budu praćeni prevodom na njen sopstveni jezik ili na jedan od zvaničnih jezika Saveta Evrope ili na jedan od tih jezika koji ona naznači. Druge države ugovornice mogu zahtevati reciprocitet.

3. Ovaj član neće uticati na bilo koju odredbu koja se odnosi na prevod zahteva i pratećih dokumenata koja može biti sadržana u sporazumima ili ugovorima koji su sada na snazi ili koji mogu biti zaključeni između dve ili više država ugovornica.

Član 20

Dokazi i dokumenta koji se dostavljaju prilikom primene ove konvencije ne moraju biti overeni.

Odeljak 3

PRESUDE DONETE *IN ABSENTIA* I *ORDONNANCES PENALES*

Član 21

1. Osim ako nije drukčije predviđeno ovom konvencijom, na izvršenje presuda donetih *in absentia* i *ordonnances penales* primenjivaće se ista pravila kao i na izvršenje drugih presuda.

2. Osim u slučajevima predviđenim u stavu 3, presuda *in absentia* za potrebe ove konvencije označava svaku presudu koju donese neki sud u državi ugovornici nakon krivičnog postupka u kojem na pretresu nije bilo lično prisutno osuđeno lice.

3. Bez uticaja na član 25 stav 2, član 26 stav 2 i član 29 presudom donetom nakon saslušanja optuženog smatraće se:

(a) svaka presuda *in absentia* i svaki *ordonnance penales* koje su potvrđene ili izrečene u državi izricanja osude, pošto je osuđeno lice uložilo prigovor;

(b) svaka presuda koja je doneta *in absentia* povodom žalbe, pod uslovom da je žalbu na presudu prvostepenog suda podnelo osuđeno lice.

Član 22

Svaka presuda doneta *in absentia* ili svaki *ordonnances penales* na koji još nije uložena žalba ili prigovor može, čim bude doneta biti dostavljena zamoljenoj državi radi obaveštenja u vezi sa izvršenjem.

Član 23

1. Ukoliko zamoljena država smatra da treba da preduzme mere po zahtevu za izvršenje presude donete *in absentia* ili nekog *ordonnances penales*, pobrinuće se da osuđeno lice bude lično obavešteno o odluci koja je doneta u državi molilji.

2. Obaveštenje osuđenog lica treba da sadrži sledeće podatke:

(a) da je zahtev za izvršenje podnet u skladu sa ovom konvencijom;

(b) da je jedini raspoloživi pravni lek prigovor, kako je predviđeno članom 24 ove konvencije;

(c) da se prigovor mora uložiti kod onog organa koji je određen, da je dopustivost prigovora regulisana odredbama člana 24 ove konvencije i da osuđeno lice može tražiti da ga saslušaju organi države izricanja osude;

(d) da će se, ako prigovor nije uložen u propisanom roku, za potrebe ove konvencije smatrati da je presuda doneta nakon saslušanja optuženog.

3. Kopija obaveštenja biće bez odlaganja poslata organu koji zahteva izvršenje.

Član 24

1. Nakon što je obaveštenje o odluci uručeno u skladu sa članom 23, jedini raspoloživ pravni lek osuđenom licu biće prigovor. Takav prigovor će razmatrati, po izboru osuđenog lica, bilo nadležni sud u državi molilji ili sud u zamoljenoj državi. Ako osuđeno lice ne saopšti svoj izbor, prigovor će ispitati nadležni sud zamoljene države.

2. U slučajevima navedenim u prethodnom stavu, prigovor će biti prihvatljiv ako je uložen kod nadležnog organa zamoljene države u roku od 30 dana od dana kada je obaveštenje uručeno. Ovaj će se period računati u skladu sa odgovarajućim zakonskim pravilima zamoljene države. Nadležni organ te države će bez odlaganja obavestiti organ koji je podneo zahtev za izvršenje.

Član 25

1. Ukoliko se prigovor razmatra u državi molilji, osuđeno lice će biti pozvano da se pojavi u toj državi na novom pretresu.

Poziv za dolazak biće lično uručen najmanje 21 dan pre novog pretresa. Ovaj period može se skratiti uz saglasnost osuđenog lica. Novi pretres biće održan pred sudom koji je nadležan u državi molilji i u skladu sa postupkom te države.

2. Ukoliko osuđeno lice propusti da se lično pojavi ili nije zastupano u skladu sa zakonom države molilje, sud će proglasiti prigovor ništavim i nevažećim, a njegova odluka biće dostavljena nadležnom organu zamoljene države. Isti postupak biće primenjen i ako sud proglasi prigovor neprihvatljivim. U oba slučaja, smatraće se da su presuda in absentia ili ordonnance penale, za potrebe ove konvencije, donete nakon saslušanja optuženog.

3. Ukoliko se osuđeno lice pojavi ili je zastupano u skladu sa zakonom države molilje, a prigovor se proglasi prihvatljivim, zahtev za izvršenje će se smatrati nevažećim i ništavim.

Član 26

1. Ukoliko se prigovor razmatra u zamoljenoj državi, osuđeno lice će biti pozvano da se pojavi u toj državi na novom pretresu. Obaveštenje za dolazak biće lično uručeno najmanje 21 dan pre novog pretresa. Ovaj period može se skratiti uz saglasnost osuđenog lica. Novi pretres biće održan pred sudom koji je nadležan u zamoljenoj državi i u skladu sa postupkom te države.

2. Ukoliko osuđeno lice propusti da se lično pojavi ili nije zastupano u skladu sa zakonom zamoljene države, sud će proglasiti prigovor ništavim i nevažećim. U tom slučaju, i ako sud proglasi prigovor neprihvatljivim, smatraće se da su, za potrebe ove konvencije, presuda *in absentia* ili *ordonnance penale* donete nakon saslušanja optuženog.

3. Ukoliko se osuđeno lice pojavi lično ili je zastupano u skladu sa zakonom zamoljene države, a ako je prigovor prihvatljiv, za delo će se suditi kao da je učinjeno u toj državi. Međutim, ni u kom slučaju se neće razmatrati obustava postupka zbog isteka vremena. Presuda doneta u državi molilji smatraće se ništavom i nevažećom.

4. Svaka mera u pogledu postupka ili preliminarne istrage, preduzeta u državi izricanja osude u skladu sa njenim zakonima i propisima, imaće istu važnost u zamoljenoj državi kao da su je preduzeli organi te države pod uslovom da takvo izjednačavanje ne daje veću dokaznu težinu takvim merama nego što je imaju u državi molilji.

Član 27

Za potrebe ulaganja prigovora i potrebe kasnijeg postupka, lica osuđena *in absentia* ili *ordonnance penale* imaće pravo na pravnu pomoć u slučajevima i pod uslovima koji su propisani zakonom zamoljene države, i tamo gde je to odgovarajuće, zakonom države molilje.

Član 28

Svaka sudska odluka doneta u skladu sa članom 26 stav 3 i njeno izvršenje, regulisaće se isključivo zakonom zamoljene države.

Član 29

Ukoliko lice osuđeno *in absentia* ili *ordonnance penale* ne uloži prigovor, za potrebe ove konvencije smatraće se da je odluka doneta nakon saslušanja optuženog.

Član 30

Nacionalna zakonodavstva će se primenjivati u slučajevima povraćaja u pređašnje stanje ako osuđeno lice, iz razloga koji su van njegove kontrole, propusti da se pridržava vremenskih rokova popisanih u članovima 24, 25 i 26 ili da se lično pojavi na pretresu utvrđenom za novo preispitivanje slučaja.

Odeljak 4

PRIVREMENE MERE

Član 31

Ako je osuđeno lice prisutno u državi molilji nakon prijema obaveštenja o prihvatanju njenog zahteva za izvršenje osude koja podrazumeva lišenje slobode, ta država ga

može, ako to smatra potrebnim da bi osigurala izvršenje, uhapsiti kako bi izvršila njegovo premeštanje prema odredbama člana 43.

Član 32

1. Kada država molilja zahteva izvršenje, zamoljena država može uhapsiti osuđeno lice:

(a) ako je, prema zakonu zamoljene države, krivično delo takvo da opravdava vraćanje u pritvor, i

(b) ako postoji opasnost od bekstva ili, u slučaju presude donete in absentia, opasnost od prikrivanja dokaza.

2. Kada država molilja najavi svoju nameru da zahteva izvršenje, zamoljena država može, na molbu države molilje, uhapsiti osuđeno lice pod uslovom da su ispunjeni zahtevi pod (a) i

(b) prethodnog stava. Pomenuta molba će sadržati podatke o krivičnom delu koje je dovelo do presude, vreme i mesto gde je učinjeno i što je moguće tačniji opis osuđenog lica. Ona će takođe sadržati kratak prikaz činjenica na kojima se presuda zasniva.

Član 33

1. Osuđeno lice biće zadržano u pritvoru u skladu sa zakonom zamoljene države; zakon te države takođe će odrediti uslove pod kojima ono može biti oslobođeno.

2. Lice u pritvoru će u svakom slučaju biti oslobođeno:

(a) po isteku vremena koje je jednako vremenu lišenja slobode koje je izrečeno u presudi;

(b) ako je uhapšen u skladu sa članom 32 stav 2, a zamoljena država nije u roku od 18 dana od dana njegovog hapšenja primila zahtev zajedno sa dokumentima navedenim u članu 16.

Član 34

1. Lice koje se nalazi u pritvoru u zamoljenoj državi u skladu sa članom 32, a koje je pozvano da se pojavi pred nadležnim sudom u državi molilji u skladu sa članom 25, kao posledica prigovora koji je uložilo, biće premešteno u tu svrhu na teritoriju države molilje.

2. Nakon premeštanja, pomenuto lice neće biti zadržano u pritvoru u državi molilji ako su ispunjeni uslovi izneti u članu 33 stav 2 (a), ili ako država molilja ne zahteva dalje izvršenje osude. Lice će bez odlaganja biti vraćeno u zamoljenu državu osim ako nije pušteno na slobodu.

Član 35

1. Lice koje je pozvano pred nadležni sud države molilje kao posledica prigovora koji je uložilo, neće biti krivično gonjeno, osuđivano niti pritvarano u cilju izvršenja odluke o osudi ili pritvoru, niti će iz bilo kog drugog razloga biti ograničavano u svojim ličnim slobodama zbog bilo koje radnje ili krivičnog dela, koje se dogodilo pre njegovog odlaska sa teritorije zamoljene države, a koje nije navedeno u pozivu, osim ako se izričito ne složi u pismenoj formi. U slučaju pomenutom u članu 34 stav 1, kopija izjave o saglasnosti biće dostavljena državi iz koje je premešteno.

2. Garancije predviđene u prethodnom stavu će prestati ako lice koje je pozvano, pošto je imalo priliku da to učini, ne napusti teritoriju države molilje u roku od 15 dana od dana donošenja odluke koja je usledila nakon saslušanja zbog kojeg je pozvano da se pojavi ili ako se vrati na njenu teritoriju bez ponovnog pozivanja pošto ju je prethodno napustilo.

Član 36

1. Ukoliko država molilja zahteva izvršenje konfiskacije imovine, zamoljena država može privremeno zapleniti odnosnu imovinu, pod uslovom da zakon te države predviđa plenidbu za slične slučajeve.

2. Plenidba će biti izvršena u skladu sa zakonom zamoljene države, koji će takođe utvrditi uslove pod kojima se plenidba može ukinuti.

Odeljak 5

IZVRŠENJE SANKCIJA

(a) Opšte klauzule

Član 37

Sankcija izrečena u državi molilji neće se neposredno izvršavati u zamoljenoj državi već samo na osnovu odluke suda zamoljene države. Svaka država ugovornica može, međutim, ovlastiti druge organe da donesu takvu odluku ako je sankcija koju treba izvršiti samo novčana kazna ili konfiskacija i ako se na ove odluke može izjaviti žalba sudu.

Član 38

Slučaj će biti predmet sudu ili organu ovlašćenom prema članu 37 ako zamoljena država smatra da treba da preduzme mere po zahtevu za izvršenje.

Član 39

1. Pre nego što sud donese odluku po zahtevu za izvršenje, osuđenom licu će biti pružena mogućnost da iznese svoje mišljenje. Po molbi će ga saslušati sud bilo zamolnicom ili lično. Lično saslušanje mora biti odobreno nakon njegovog izričitog zahteva u tom smislu.

2. Međutim, sud može da odluči da prihvati zahtev za izvršenje u odsustvu osuđenog lica koje zahteva lično saslušanje, ako je ono u pritvoru u državi molilji. U tim okolnostima, svaka odluka o zameni sankcije prema članu 44 biće odložena sve dok se, nakon premeštanja u zamoljenu državu, osuđenom licu ne pruži prilika da se pojavi pred sudom.

Član 40

1. Sud, ili u slučajevima pomenutim u članu 37 organ koji je ovlašćen tim članom, koji postupa u tom slučaju, uveriće se u pogledu sledećih okolnosti:

- (a) da je sankcija čije se izvršenje zahteva izrečena u evropskoj krivičnoj presudi;
- (b) da su ispunjeni zahtevi iz člana 4;
- (c) da uslovi propisani u članu 6 (a) nisu ispunjeni ili da ne treba da spreče izvršenje;
- (d) da izvršenje nije onemogućeno članom 7;
- (e) da su, u slučaju presude donete *in absentia* ili *ordonnance penale*, ispunjeni zahtevi iz Odeljka 3 ovog dela.

2. Svaka država ugovornica može poveriti sudu ili organu ovlašćenom prema članu 37, ispitivanje ostalih uslova izvršenja predviđenih ovom konvencijom.

Član 41

Na sudske odluke donete u skladu sa ovim odeljkom u vezi sa zahtevanim izvršenjem i na one donete po žalbi na odluku administrativnog organa, pomenutog u članu 37 može se izjaviti žalba.

Član 42

Zamoljena država biće vezana utvrđenim činjenicama u meri u kojoj su one navedene u odluci ili u meri u kojoj je odluka posredno na njima zasnovana.

(b) Odredbe koje se posebno odnose na izvršenje sankcija koje podrazumevaju lišenje slobode

Član 43

Kada je osuđeno lice pritvoreno u državi molilji, ono će, osim ako zakon te države drugačije ne propisuje, biti premešteno u zamoljenu državu čim država molilja bude obaveštena o prihvatanju zahteva za izvršenje.

Član 44

1. Ako se prihvati zahtev za izvršenje, sud će zameniti sankciju koja podrazumeva lišavanje slobode koja je izrečena u državi molilji sankcijom koja je propisana u njenom zakonu za isto krivično delo. Ova sankcija može, u skladu sa ograničenjima sadržanim u stavu 2, biti drugačije prirode ili vremenskog trajanja od one koju je izrekla država molilja. Ako je ova druga sankcija kraćeg trajanja od minimalne sankcije koja se može izreći na osnovu zakona zamoljene države, sud neće biti obavezan tim minimumom i izreći će sankciju koja odgovara sankciji izrečenoj u državi molilji.

2. Kod utvrđivanja sankcije, sud neće otežavati kazneni položaj osuđenog lica koji proizlazi iz odluke donete u državi molilji.

3. Bilo koji deo sankcije izrečene u državi molilji i privremeni pritvor koji je osuđeno lice izdržalo nakon presude biće u celosti uračunati u kaznu. Isto pravilo će se primenjivati na bilo koji period u toku koga se osuđeno lice nalazilo u pritvoru u državi molilji pre nego što je osuđeno, ukoliko je tako određeno zakonom te države.

4. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme, položiti kod Generalnog sekretara Saveta Evrope izjavu, da u skladu sa ovom konvencijom zadržava pravo da izvrši sankciju koja podrazumeva lišenje slobode a koja je po prirodi ista kao i ona koja je izrečena u državi molilji, čak iako je trajanje te sankcije duže od maksimuma propisanog u nacionalnom zakonu za sankciju iste prirode. Ovo pravilo će se primenjivati samo u slučajevima u kojima nacionalni zakon ove države dozvoljava da se, u odnosu na isto krivično delo izrekne sankcija najmanje u istom trajanju kao što je ona koja je izrečena u državi molilji ali teža po prirodi. Sankcija izrečena na osnovu ovog stava može se, ako njeno trajanje i svrha to zahtevaju, izdržavati u kaznenoj ustanovi u kojoj se izdržavaju kazne drugačije prirode.

(c) Odredbe koje se posebno odnose na izvršenje novčanih kazni i konfiskacija

Član 45

1. Ako se odobri zahtev za izvršenje novčane kazne ili konfiskacije određenog novčanog iznosa, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 pretvoriće naznačen iznos u valutu zamoljene države po važećem kursu u vreme donošenja odluke. Na taj način će se utvrditi iznos novčane kazne ili iznosa koji se konfiskuje, koji međutim ne može biti viši od maksimalnog iznosa koji propisuje zakon te države za isto krivično delo, a ukoliko ne postoji takav maksimum, ne može biti veći od maksimalnog iznosa koji se obično izriče u zamoljenoj državi za slično krivično delo.

2. Međutim, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može ostati pri iznosu novčane kazne ili konfiskacije koji je utvrđen u državi molilji kada takva sankcija nije predviđena zakonom zamoljene države za isto krivično delo ako taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija. Isto pravilo će se primeniti ako je sankcija koja je izrečena u državi molilji iznad maksimuma predviđenog u zakonu zamoljene države za isto krivično delo ako taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija.

3. Sve olakšice vezane za rok plaćanja ili plaćanje u ratama koje se odobravaju u državi molilji poštovaće se i u zamoljenoj državi.

Član 46

1. Kada se zahtev za izvršenje odnosi na konfiskaciju konkretnog predmeta, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može naložiti konfiskaciju tog predmeta samo ako je takva konfiskacija predviđena zakonom zamoljene države za isto krivično delo.

2. Međutim, sud ili organ ovlašćen na osnovu člana 37 može ostati pri konfiskaciji naloženoj u državi molilji kada ova sankcija nije predviđena u zakonu zamoljene države za isto krivično delo, ako taj zakon predviđa izricanje strožih sankcija.

Član 47

1. Sredstva od novčanih kazni i konfiskacija uplaćivaće se u javne fondove zamoljene države ali ne na štetu bilo kog prava trećih lica.

2. Konfiskovana imovina koja je od posebnog interesa može se vratiti državi molilji ukoliko to ona zatraži.

Član 48

Ako se novčana kazna ne može naplatiti, sud zamoljene države može izreći alternativnu sankciju koja podrazumeva lišenje slobode ukoliko zakoni obe države to predviđaju u tim slučajevima, osim ako država molilja nije izričito ograničila svoj zahtev samo na naplaćivanje novčane kazne. Ako sud odluči da izrekne alternativnu sankciju koja podrazumeva lišenje slobode, primenjivaće se sledeća pravila:

(a) Ako je zamena novčane kazne sankcijom koja podrazumeva lišenje slobode već bila određena u kazni izrečenoj u državi molilji ili neposredno u zakonu te države, sud zamoljene države će utvrditi prirodu i dužinu takve sankcije u skladu sa pravilima propisanim u svom zakonu. Ako je sankcija koja podrazumeva lišenje slobode određena u državi molilji manja od minimuma koji se može izreći na osnovu zakona zamoljene države, sud neće biti ograničen tim minimumom već će izreći kaznu koja odgovara sankciji određenoj u državi molilji. Kod utvrđivanja sankcije sud neće otežavati kazneni položaj osuđenog lica koji je rezultat odluke donete u državi molilji.

(b) U svim ostalim slučajevima sud zamoljene države će zameniti novčanu kaznu u skladu sa sopstvenim zakonom, poštujući granice propisane zakonom države molilje.

(d) Odredbe koje se posebno odnose na izvršenje diskvalifikacije

Član 49

1. U slučaju zahteva za izvršenje diskvalifikacije, takva diskvalifikacija izrečena u državi molilji može se izvršiti u zamoljenoj državi samo ako zakon te države predviđa diskvalifikaciju za odnosno krivično delo.

2. Sud koji postupa u ovom predmetu će proceniti svrsishodnost izvršenja diskvalifikacije na teritoriji sopstvene države.

Član 50

1. Ako sud odredi izvršenje diskvalifikacije, utvrdiće i njeno trajanje u okviru granica propisanih u sopstvenom zakonu, ali taj period ne može preći granice određene u presudi izrečenoj u državi molilji.
2. Sud može odrediti da se diskvalifikacija primenjuje samo u odnosu na neka prava čiji su gubitak ili privremeno ograničenje izrečeni.

Član 51

Član 11 se ne odnosi na diskvalifikacije.

Član 52

Zamoljena država može da osuđenom licu vrati prava kojih je bio lišen u skladu sa odlukom donetom pri primeni ovog odeljka.

DEO III

MEĐUNARODNE POSLEDICE EVROPSKIH KRIVIČNIH PRESUDA

Odeljak 1

NE BIS IN IDEM

Član 53

1. Lice u odnosu na koje je izrečena evropska krivična presuda ne može za isto delo biti krivično gonjeno, osuđeno, niti se prema njemu može izvršiti sankcija u drugoj državi ugovornici ako je:

(a) oslobođen optužbe;

(b) izrečena sankcija;

(i) u potpunosti izvršena ili je njeno izvršenje u toku, ili

(ii) u potpunosti, ili u odnosu na deo koji nije izvršen, predmet pomilovanja ili amnestije, ili

(iii) neizvršiva zbog zastarelosti;

(c) sud osudio učinioca bez izricanja sankcije.

2. Međutim, država ugovornica neće, osim ako nije sama zahtevala postupak, biti obavezna da prizna dejstvo načela *ne bis in idem* ako je delo na koje se odnosi presuda

bilo usmereno protiv lica, institucije ili bilo čega što ima javni status u toj državi, ili ako lice na koje se odnosi presuda ima javni status u toj državi.

3. Pored toga, država ugovornica u kojoj je delo učinjeno ili se prema zakonu te države smatra da je u njoj učinjeno neće biti obavezna da prizna dejstvo načela *ne bis in idem* ukoliko sama nije tražila postupak.

Član 54

Ako se pokrene novi postupak protiv lica koje je u drugoj državi ugovornici osuđeno za isto delo, onda će se celokupan vremenski period lišenja slobode, koji je proizašao iz izvršenja osude, uračunati u sankciju koja može biti izrečena.

Član 55

Ovaj odeljak neće uticati na primenu širih domaćih odredaba koje se odnose na dejstvo načela *ne bis in idem* u pogledu stranih krivičnih presuda.

Odeljak 2

UVAŽAVANJE

Član 56

Svaka država ugovornica će doneti odgovarajuće zakone koje smatra potrebnim da bi omogućila svojim sudovima da prilikom donošenja presude uvažavaju bilo koju prethodnu evropsku krivičnu presudu izrečenu za drugo krivično delo nakon saslušanja optuženog u cilju uključivanja u ovu presudu svih ili nekih od efekata koje zakon vezuje za presude donete na njenoj teritoriji. Ona će utvrditi uslove prema kojima će se ova presuda uzimati u obzir (uvažavati).

Član 57

Svaka država ugovornica će doneti odgovarajuće zakone koje smatra potrebnim da bi omogućila uvažavanje svih evropskih krivičnih presuda donetih nakon saslušanja optuženog kako bi se omogućila primena svih ili dela diskvalifikacije predviđenih zakonom za presude izrečene na njenoj teritoriji. Ona će utvrditi uslove pod kojima se uvažava ova presuda.

DEO IV

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 58

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje državama članicama predstavljenim u Komitetu ministara Saveta Evrope.

Podleže ratifikaciji ili prihvatanju. Instrumenti ratifikacije ili prihvatanja bića deponovani kod Generalnog sekretara Saveta Evrope.

2. Konvencija će stupiti na snagu tri meseca od dana predaje trećeg instrumenta ratifikacije ili prihvatanja.

3. U odnosu na državu potpisnicu koja naknadno ratifikuje ili prihvati Konvenciju, ona će stupiti na snagu tri meseca od dana predaje njenog instrumenta ratifikacije ili prihvatanja.

Član 59

1. Po stupanju na snagu ove konvencije, Komitet ministara Saveta Evrope može pozvati bilo koju državu koja nije članica da joj pristupi, pod uslovom da rezolucija koja sadrži taj poziv dobije jednoglasnu saglasnost članova Saveta koji su ratifikovali Konvenciju.

2. Takvo pristupanje će se vršiti predajom instrumenta pristupanja Generalnom sekretaru Saveta Evrope, a proizvešće dejstvo nakon isteka tri meseca od dana predaje.

Član 60

1. Svaka država ugovornica može u vreme potpisivanja ili predaje svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja izjaviti na koju će se teritoriju ili teritorije primenjivati ova Konvencija.

2. Svaka strana ugovornica može, prilikom predaje instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja ili kasnije, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, da saopšti da proširuje primenu ove konvencije i na drugu teritoriju ili teritorije navedene u izjavi za čije je međunarodne odnose odgovorna ili u čije ime je ovlašćena da deluje.

3. Sve izjave date u skladu sa prethodnim stavom mogu, u odnosu na bilo koju teritoriju pomenutu u toj izjavi, biti povučene u skladu sa postupkom predviđenim u članu 66 ove konvencije.

Član 61

1. Svaka strana ugovornica, u vreme potpisivanja ili predaje instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, može izjaviti da će koristiti jednu ili više rezervi predviđenih u Dodatku I uz ovu konvenciju.

2. Svaka strana ugovornica može u celosti ili delimično povući rezervu koju je dala u skladu sa prethodnim stavom izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope koja proizvodi dejstvo na dan prijema.

3. Država ugovornica koja je izjavila rezervu u odnosu na bilo koju odredbu ove konvencije ne može tražiti primenu te odredbe od strane bilo koje druge države; međutim ona može, ako je njena rezerva delimična ili uslovna zahtevati primenu te odredbe u meri u kojoj je i sama prihvatila.

Član 62

1. Svaka strana ugovornica može u bilo koje vreme, izjavom upućenom Generalnom sekretaru Saveta Evrope, navesti zakonske odredbe koje će biti uključene u Dodatke II i III ove konvencije.
2. O svim procenama nacionalnih odredbi nabrojanih u Dodatku II ili III biće obavešten Generalni sekretar Saveta Evrope ako takva promena menja tačnost informacija u ovim dodacima.
3. Sve promene izvršene u Dodacima II ili III kod primene prethodnih stavova stupiće na snagu u svakoj državi ugovornici mesec dana nakon što o tome Generalni sekretar obavesti Savet Evrope.

Član 63

1. Svaka strana ugovornica će u vreme predaje svog instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja, dostaviti Generalnom sekretaru Saveta Evrope relevantna obaveštenja o sankcijama koje se mogu primeniti u toj državi i njihovom sprovođenju za svrhe primene ove konvencije.
2. Sve naknadne izmene koje menjaju smisao obaveštenja dostavljenih u skladu sa prethodnim stavom će se takođe dostaviti Generalnom sekretaru Saveta Evrope.

Član 64

1. Ova konvencija neće uticati na prava i postupke koji proizlaze iz ugovora o izdavanju i međunarodnih multilateralnih konvencija koje se odnose na posebna pitanja, niti na odredbe koje se odnose na pitanja koja su predmet ove konvencije a koja su sadržana u drugim postojećim konvencijama između država ugovornica.
2. Države ugovornice ne mogu među sobom zaključivati bilateralne ili multilateralne sporazume po pitanjima koja su predmet ove konvencije, osim radi dopune njenih odredbi ili za olakšavanje primene principa sadržanih u njoj.
3. U slučaju da su dve ili više država ugovornica već ustanovile svoje odnose po ovom pitanju na osnovu jedinstvenog zakonodavstva, ili ako su uspostavile sopstveni specijalni sistem, ili ukoliko to učine u budućnosti, imaće pravo da u skladu s tim regulišu svoje odnose, bez obzira na uslove ove konvencije.
4. Države ugovornice koje prestanu da primenjuju uslove iz ove konvencije na svoje međusobne odnose po ovom pitanju, o tome će obavestiti Generalnog sekretara Saveta Evrope.

Član 65

Evropski komitet za krivična pitanja Saveta Evrope će biti obaveštavan o primeni ove konvencije i učiniće sve što je potrebno da olakša prijateljsko rešavanje svih teškoća do kojih može doći u njenoj primeni.

Član 66

1. Ova konvencija će ostati na snazi za neodređeni period vremena.
2. Svaka država ugovornica može, ukoliko se to na nju odnosi, odustati od ove konvencije na osnovu saopštenja upućenog Generalnom sekretaru Saveta Evrope.
3. To odustajanje će stupiti na snagu šest meseci od datuma prijema takvog obaveštenja od strane Generalnog sekretara.

Član 67

Generalni sekretar Saveta Evrope će obavestiti države članice koje su predstavljene u Komitetu ministara Saveta i sve države koje su pristupile ovoj konvenciji o:

- (a) svim potpisivanjima;
- (b) svim predajama instrumenta ratifikacije, prihvatanja ili pristupanja;
- (c) svim datumima stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa članom 58;
- (d) svim izjavama primljenim u skladu sa članom 19 stav 2;
- (e) svim izjavama primljenim u skladu sa članom 44 stav 4;
- (f) svim izjavama primljenim u skladu sa članom 60;
- (g) svim rezervama primljenim u skladu sa odredbama člana 61 stav 1 i povlačenjima takvih rezervi;
- (h) svim izjavama primljenim u skladu sa članom 62 stav 1 i svim naknadnim obaveštenjima primljenim u skladu sa tim članom, stav 2;
- (i) svim obaveštenjima primljenim u skladu sa članom 63 stav 1 i sva naknadna obaveštenja primljena u skladu sa tim članom, stav 2;
- (j) svim saopštenjima koja se odnose na bilateralne i multilateralne sporazume zaključene u skladu sa članom 64 stav 2 ili u vezi sa jedinstvenim zakonodavstvom donetim u skladu sa članom 64 stav 3;
- (k) svim saopštenjima primljenim u skladu sa članom 66 i datumima stupanja na snagu odricanja.

Član 68

Ova konvencija, kao i izjave i obaveštenja koja iz nje proističu primenjivaće se samo kod sprovođenja odluka donetih posle stupanja na snagu Konvencije između država ugovornica. U potvrdu čega su dole potpisani propisno za to ovlašćeni potpisali ovu konvenciju. Sačinjeno u Hagu, 28. maja 1970. godine na engleskom i francuskom jeziku,

od čega su oba teksta podjednako važeća, u jednom primerku koji će ostati deponovan u arhivu Saveta Evrope. Generalni sekretar Saveta Evrope će dostaviti overene primerke svakoj državi koja potpiše ili pristupi Konvenciji.

DODATAK I

Svaka država ugovornica može izjaviti da zadržava pravo:

- (a) da odbije primenu ako smatra da se osuda odnosi na fiskalna ili verska krivična dela;
- (b) da odbije izvršenje sankcije za delo koje je prema zakonu zamoljene države, mogao rešavati samo administrativni organ;
- (c) da odbije izvršenje evropske krivične presude koju su nadležni organi države molilje doneli na dan kada bi po njenom zakonu krivični postupak za krivično delo na koje se odnosi ta presuda bio obustavljen zbog zastarelosti;
- (d) da odbije izvršenje sankcije izrečene *in absentia* i *ordonnances penales* ili samo jednu od ovih kategorija odluka;
- (e) da odbije primenu odredbe člana 8 tamo gde ta država ima izvornu nadležnost i da u ovim slučajevima prizna samo jednako dejstvo radnji koje prekidaju ili odlažu vremenska ograničenja koje su izvršene u državi molilji;
- (f) da prihvati III dela u odnosu na samo jedan od svoja dva odeljka.

DODATAK II

Spisak krivičnih dela koja ne reguliše krivični zakon.

Sledeća krivična dela će se izjednačavati sa prestupima u okviru krivičnog zakona:

U Francuskoj: Svako nezakonito ponašanje sankcionisano na osnovu *contravention de grande voire* .

U Saveznoj Republici Nemačkoj: Svako nezakonito ponašanje koje spada pod postupak propisan u Zakonu o kršenju propisa (Gesetz uber Ordnungswidrigkeiten) od 24. maja 1968 (BGBL 1968, I).

U Italiji: Svako nezakonito ponašanje na koje se može primeniti Zakon br. 317 od 3. marta 1967. godine.

DODATAK III

Lista *ordonnances penales*

Austrija:

Strafverfugung (čl. 460-62 Zakona o krivičnom postupku).

Danska: *Bodeforelaeg* ili *Udenretling bodevedtagelse* (član 931 Zakona o izvršenju pravde).

Francuska:

1. *Amende de Composition* (čl. 524-528 Zakona o krivičnom postupku dopunjen čl. P 42-P 50).

2. *Ordonnance penale* koji se primenjuje samo u okruzima Bas-Rhin, Haut-Rin Moselle.

Savezna Republika Nemačka:

1. *Strafbefehl* (članovi 407-412 Zakona o krivičnom postupku).

2. *Strafverfugung* (član 413 Zakona o krivičnom postupku).

3. *Bussgeldbescheid* (čl. 506-10 Zakona o krivičnom postupku).

Italija:

1. *Decreto penale* (čl. 506-10 Zakona o krivičnom postupku).

2. *Decreto penale* za fiskalna pitanja (Zakona od 7. januara 1929, br. 4).

3. *Decreto penale* za pitanja navigacije (članovi 1232-43 Zakona o navigaciji).

4. Odluka donesena u skladu sa Zakonom br. 317. od marta 1967. godine.

Luksemburg:

1. *Ordonnance penale* (Zakona od 31. jula 1924. godine o organizaciji *Ordonnances penale*).

2. *Ordonnance penale* (član 16 Zakona od 14. februara 1955, godine o saobraćaju na javnim putevima).

Norveška:

1. *Forelegg* (čl. 287-290 Zakona o sudskom postupku u krivičnim slučajevima).

2. *Forenklet forelegg* (član 31 B Zakona o saobraćaju od juna 1965. godine).

Švedska:

1. *Strafforelaggande* (Poglavlje 48 Zakona o sudskom postupku).

2. *Forellagande av ordningsbot* (Poglavlje 48 Zakona o sudskom postupku).

Švajcarska:

1. *Strafbefehl* (Aargau, Bale-Country, Bale-Town, Shaffhausen. Schwyz, Uri, Zug, Zurich).

Ordonnance penale (Fribourg, Valias).

2. *Strafantrag* (Donji Unterwalden).

3. *Strafbeschied* (St. Gallen).

4. *Strafmanda* (Bern, Graubunden, Solothurn , Gornji Unterwalden).

5. *Strafverfugun* (Appenzell, Outer Rhoden, Glarus, Scaffhausen, Thurgau).

6. *Abwandlungsekenntnis* (Lucern).

7. *Bussenentscheid* (Appenzell Inner Rhoden).

8. *Ordonnance de condamnation* (Vaud).

9. *Mandat de repression* (Neuchatel).

10. *Avis de contravention* (Geneva, Vaud).

11. *Prononce predectoral* (Vaud).

12. *Prononce de contravention* (Valias).

13. *Decreto di accusa* (Ticino).

Turska: *Ceza Kararnamesi* (čl. 386-91 Zakona o krivičnom postupku) i sve druge odluke na osnovu kojih administrativni organi izriču sankcije.

ČLAN 3

Prilikom predaje instrumenta o potvrđivanju, Savezna Republika Jugoslavija će izjaviti sledeću rezervu:

U skladu sa članom 61 stav 1 Konvencije, Savezna Republika Jugoslavija zadržava pravo da odbije izvršenje presude: ako smatra da se delo odnosi na fiskalno delo; ako je o navedenom delu prema pravu SR Jugoslavije mogao rešavati samo administrativni organ; ako su nadležni organi države molilje doneli presudu na dan kada bi po pravu SR Jugoslavije nastupila zastarelost; ako je sankcija izrečena u odlukama in absentia i ordonnances penales, kao i da odbije primenu člana 8 kada SR Jugoslavija ima izvornu nadležnost i da u tom slučaju prizna samo jednako dejstvo radnji koje prekidaju ili odlažu zastarelost koje su izvršene u državi molilji.

ČLAN 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SRJ - Međunarodni ugovori".